

Hirlapkönyvtári
követőnapló
1914. 1329. sz.

Dongó LCLAP.

Megjelenik minden vasárnap.

II. évfolyam 1. szám.

Ára 4 fillér.

1914. január hó 1.

Ajándékok veszek ...

Ujév, ujév — buék — szép ajándék ünnepe!
Jó szülő Anyámnak vajjon mit is küldjek?
Ragyogó nyakéket gyémánttal kirakva?
Láttam sok szép ilyet egy nagy kirakatban.
Vegyek cobolyprémét, rókát, vagy hermelint,
Mely az ablakon át oly hívogatóan int?
Bársonyos belépőt, selyemmel kivarrva,
Ragyogó gyöngyökkel szépen körülrakva?
Válasszak kalapot égig érő tollal,
Hozzája pászoló szép csipke fátyollal?
Vagy brokát selyembluzt vegyek az anyámnak,
Amilyet még otthon soha nem is láttak?
Vagy talán másfajta ajándékokat vegyek?
Segítetek nekem választani egek!
Munkácsy festményét vegyem tán meg neki,
Mely a padozattól a plafontot éri?
Vagy egy szép nagy tükröt aranyos keretbe,
Hogy magát tetőtől-talpig megnézhesse?
Az egyszer bizonyos, valamit kellene,
De hát a sok közül vajjon mi tetszene?
Ismerem az Anyám, ő nem hiu asszony,
Hogy ajándékképen ilyesmit válasszon.
Megmaradok tehát a tavalyi mellett,
Tavaly is egy csokor élő virág kellett.
Megirom neki, hogy úgy mint tavaly télen,
Virágot veszek én ajándékképen.
De mivel az idén nehezebb az élet,
Azért a rávalót előre küldje meg.

Az ünnepi szám.

Átgázoltam egy ujságerdőn,
Megusztam egy versocéánt,
Parábola-, elepizis- és kör-
Kérdések füledt göze bánt.
Boncasztalán elszánt lapoknak
Kinyújtóztatva fekszik a
Színház, irodalom, művészet,
Közgazdaság, politika.

Megtudtam, hogy a szini nőcskék
Mit esznek-isznak szívesen,
Mi mindent nem fognak megirni
A híres írók sohasem.
Megtudtam, hogy a női testről
Mit gondolnak a piktorok.
Hogy a szegénység undorító
S a jólét nagyszerű dolog.

Megtudtam, hogy a pénzkirályok
Hogyan szerezték pénzüket,
Hogy a vak ember semmit sem lát
És nem hall semmit a süket.
Megtudtam, hogy a Palma-kaucsuk-
Cipósaroknak párja nincs,
Hogy a Balkánon háboru volt
És hogy a béke drága kincs.

Megtudtam, hogy a honatyáknak
A honról mi a nézetük,
Hogy kisujjára tyukszemét kap,
Az, akinek cipője szük.
Mindent megtudtam a lapokból
S így szörnyű nagy bölcs tettem én
Nem is gyanakszik már tudásom,
Ha csak nem husvét ünnepe.

**Ma, szerdán, szilveszter estélyén
a Korzó-szálloda éttermében nagy
tombola-estély lesz.**

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

Szives pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.

A jól fésültek.

Van egy városi főtisztviselő, aki híres arról, hogy nagyon tudja a barátait ugratni. Ez a bácsi alaposan megugratta egy barátját. Ennek ugyanis az a gyöngéje, hogy szereti a szeszélyes italokat, melyeket ha megfelelő mennyiségben bekebelezett, más gyengéje-támad, és pedig az, hogy ilyenkor az egész világot keblére ölelné és megcsókolná.

Minthogy azonban ép ilyenkor az egész világ nincs mellette, hát csak a körülötte levőket ölelgetné és csókolgatná, és pedig nemre, de legkivált a gyengébb nemre való különbség nélkül.

Ezt a gyengéjét használta ki ármányos ellenfele a mi emberünknek, hogy megugrassa. Megtudta, hogy egy éjszakát megzenésített, — bizonyos alkalomból, és hogy a zenés éjszaka egy csekély hányadát családi körben töltötte el, ahol szintén igen világszerelmes hangulatban volt, azonban nem feledkezett meg a jó neveléséről, s viselkedése nem adott okot a megbotránkozásra.

Másnap kora reggel azután jön az ugrató s az erősen katzenjammeres, világgýülölő hangulatban levő urat lelkenedezve, nagy komolyan megkérdi:

— Na voltak már nálad?

— Kik?

— Kik? Hát a jól fésültek! A megbizottak.

— Miféle jól fésültek? Miféle megbizottak?

— Ugyan ne tagadd, hát nekem csak megmondhatod.

— Mit?

— Ugyan ne tettesd magad, hiszen tudod miről van szó?

— Honnan tudnám? Nem is sejtem!

— Te szerencsétlen, hát nem tudod, hogy az éjjel úgy viselkedtél egy uri családnál, hogy az botrány, úgy hogy a férj elégtételt kér tőled. Ha még nem voltak nálad, hát rövidesen itt lesznek.

A mi emberünk elsápad s bár nem emlékezett semmire, ismerve szokását, mindenre elkészülve kérdezte:

— De hát az istenért! Mit tettem? En nem emlékszem semmire!

— Pedig ugyancsak cifra dolgokat műveltél.

— Én?

— Hát nem is én.

— De hát mit csináljak?

— Hát tudod mit, egy mentség van. Ha nem várod be a megbizottakat, hanem mindjárt fölmész a családhoz és a hölgyektől bocsánatot kérsz, amiért részeg állapotban mordortalan voltál.

És a mi emberünk felment a családhoz, bocsánatért esdekelt, ha netalán akaratán kívül illetlen volt . . .

A család pedig telefonozott a közkórházba . . ., az ugrató bácsi pedig nevetett.

A hozomány.

Az apa férjhez adta a lányát. Igért vele 20.000 koronát. Mikor esküvőre került a sor, a vőlegény követelte a hozományt, mondván: — ohne Geld — ká hászene.

— No hallja, — mondja az apa — tsak nem tsinálja egy botrány. Majd ha meg lesz az esküvű, — lesz hozomány!

— Jó, — mondja a vőlegény, én elveszem a maga lányát, de ha nem lesz hozomány, akkor én ott is hagyom a lányát! Én nem hagyom magam betsapni.

És megvolt az esküvő.

— Nü, — mondja a vőlegény az apósának — most mán gyühet a hozomány, most már nem lehet semmi kifogás. Hol a pénz?

— Igaza van kedves vejem, — mondja az após, — hát számoljunk: — Igértem magának 20.000 krónt, ebből szándékoztam adni a felét, az 10.000 krón és mivel nem volt tsak 5.000 krón, abból elköltöttem maga helyett a feleségére kelengyére, meg butorra 3.000 krónt, maradt 2000 krón, ez mind a magáé, a gyüvő évben, ich soll so leben — meg is kapja.

Makói Uránia Színház.

Csütörtökön, január hó 1-én délután 4 és este 8 órakor műsoron:

A megvásárolt férj.

Dráma 3 felvonásban.

A hálás kutya, komikus, Max zongoraművész, humoros. Tivoli és vizesései, természeti felvétel. A nadrágtartók, nevetető.

Ezenkívül minden nap a fényes kíséző műsor!

Női kalapok mindenkor a legujabb divat szerint **párizsi modellek után**

ugyszintén átalakítások a legolesőbban készülnek:

WEISZMANN MALVIN női kalapdivattermében

MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

A fukar.

Kamathy Betét olyan fukar ember volt, hogy éjszaka mezitláb ment haza, mert különben kopik a cipője. Ugyanakkor tokba rakta a bal üvegszemét, mert ez ugyanis csak az emberi hiúság táplálására való, a sötétben pedig senki sem hiu. (Arról nem is szólunk, hogy egyszer, hathetes agyhártyagyulladás idején visszaküldte ezt a szemgolyót az optikusnak, hogy fülgyógyulásig adja bérbe.)

Ha több időnk volna, egész kötetet szentelhetnénk *Kamathy* Betét fukarságának, ezuttal elégedjünk meg annyival, hogy világeletemben nem ült kocsin, mert az fölösleges és drága multság.

Egyszer aztán meghalt.

Valamelyik ügyfél kölcsönének megszvazása után ugyanis elfelejtette levonni a lélegzési jutalékot és a hazafisági pótdíjat s előlötti bánatában megütötte a guta.

A család diszes temetést rendezett a számára, egzotikus világrészből egy hiénadeputáciu is érkezett. Betét barátunkat pedig vitték ki a temetőbe.

Utközben a szokatlan döcögéstől fölérredt a halott és kitekintett a koporsóból:

— Szent Isten. — döbrent meg — kocsin megyek. S még hozzá micsoda pazarlás ez: négyes hintón!

Ugyanazért fölült és orditozni kezdett:

— Azonnal fogjatok ki három lovat, elég nekem a konflis.

Borbélynál.

— Mondja mester, mikor maga engem beretvál, miért áll itt mindig a kutyája?

— Hát várja, hogy egy kis füldarab nem pottyán-e le.

A diploma.

Beállított egy fiatalember a közjegyzőhöz. X. vidéki tanító vagyok, — mondja szerényen az idegen. Szükségem volna a diplomám hiteles másolatára.

Ezzel át is nyújtja az eredeti diplomát. Mire a közjegyző megjegyezte:

— Rendben van, de előbb hozzon bélyegeket, mert erre bélyeg kell.

— Nagyon szegény vagyok, talán így elengedi közjegyző ur a bélyeget.

— Nagyon sajnálom, feleli a közjegyző. De a törvény úgy írja elő. Hanem tudja mit? Menjen el a városházára, kérjen ott szegénységi bizonyítványt, hozza el és annak alapján elengedem a bélyeget.

Mire a tanító nagy félnék szemével ránéz a közjegyzőre és így szól:

— Minek a szegénységi bizonyítvány közjegyző ur, amikor itt van ez a tanítói diploma?

Puritán jellem.

A „Mélyen alvók“ asztaltársasága gyermek-felruházó ünnepélyt rendezett, a melyen a diszelnökséget a kerület legelőkelőbb városatyája, a többszörösen kitüntetett, megnemesített, fölördözött klikk-főnök volt kegyes elvállalni. A „Mélyen alvók“ specialitása a kis törvénytelenek fölkarolása volt és a frakkos urak meg a gyémántos hölgyek tekintete undort sugárzó kíváncsisággal tapadt a törvény keretein kívül született ártatlan jószágokra.

A terem elrekesztett sarkában, összepréselve mint karámban a birkák, vagy száz ilyen toprongyos, de az ünnepély tiszteletére fejtől nyakig megmosdatott gyerek szorongott halálos, néma csendben.

A ceremónia megkezdődött.

Az ajándékot maga a diszelnök ur adta át önkézzel, megfelelő számú „jóságos“ mosolyok kíséretében, amelyekkel az ide-oda bukácsoló rongyoskákat kitüntette.

A jegyző olvasta a névsort.

— Kis János, egy pár keztyű.

A közönségen diszkrét moraj fut végig. Mindenki figyel. Ez a Kis János... Mit kap Kis János a keztyűn kívül?

Semmi egyebet...

A diszelnök éppen olyan jóságosan mosolyog, mint eddig.

— Puritán jellem — sugják egymásnak a társaság hölgyei — még a saját gyermekét sem protezsálja.

TÁNC TANITÁSI FELHÍVÁS!

**Az ÉRDEKY-tánciskolában a
téli tánc tanfolyam
január 1-én megkezdődik.**

Ezúton értesítetnek az igen tisztelt szülők és tánc kedvelő ifjuság, hogy ezen tánc tanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legújabb táncok is, mint **Boston**, **Two-Steep** (tu-step) taníttatni fognak.

**Gyász esetekben
temetésekhez**

s mindennemű gyász cikkekben bevásárlások legolcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Órangyal“ disztemetkezési vállalatában
Makó, Fő-tér, Kenyér-piac, a Tőkey-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadiszravatalozás és áruraktár
ujonnan, dusan, a legjobban berendezve.

KARÁCSONY A SZERETETHÁZBAN.

Az Erzsébet szeretetházban is megünne-
pelték a karácsonyt. Szép karácsonyfát állítottak, s nemeslelkű emberbarátokat és emberbarátnőket hívtak meg az ünnepélyre. A szeretetház „bús” és „kissé züllött” lakói a szeretet ünnepétől áthatva, szép tisztán megmosakodva és megfésülve sorakoztak a karácsonyfa körül, s áhitattal hallgatták a tisztelendő urat, aki a nap jelentőségét magyarázta nekik.

A szép, sőt klasszikus beszéd így kezdődött:

— Velencében, a Grand Canal fölött van egy hid, a sóhajok hidja!

Áhitatos csend következett a szép bevezetésre, melyet egy vendég kis leány arra használt föl, hogy megsugja a papjának:

— De papa, hiszen nem is a Grand Canal, hanem a petit canal fölött van az a hid.

Egy szeretetházi növendék pedig a társnőjéhez fordulva, kérdezte:

— Te, milyen hid lehet az a sóhajok hidja, és miféle kanál lehet az, amelyik fölött hid is van?

A kérdézet adós maradt a felelettel, a tisztelendő ur is, és most a szeretetházban, a züllött leányok mind csak azt szeretnék tudni, hogy miféle kanál az a Grand Canal? Mert hogy mi a szeretet, azt ők nagyon tudják.

Üresek az ujságok.

Karácsony másnapján 2 óraker betelepitem barátommal az Otthonba. Feketét ittam, barátom azonban olvasott. Elhozatta előbb a pémát, a bémát, a Világot, az Ujságot, a londonnyuszt, a leipcigert és a többieket. Még a makói lapokat is mind. Három széken három ujságtorony emelkedett köréje és ő kitartással, rendülettel olvasott. Végre nyolckor este, amikor már a tűzilegény jelentkezett a seprővel, barátom befejezte a nagy munkát és így sóhajtott:

— No menjünk, ezekben az ujságokban úgy sincs ma megint egyetlen elolvasásra érdemes betű sem!

DROGÉRIA MAKÓ, Fő-tér. (Kasznárlak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és külföldi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és kézápoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.

A ravasz Pinkász.

Rosenkranz Pinkász gazdag krakói kereskedő sürgönyileg magához hívta a néhai híres bécsi Billróth orvostanárt. Ez sürgönyválaszában tudtára adta a beteg kereskedőnek, hogy odamenetele 3000 frt.-ba kerül. A kereskedő sürgönyileg alkuba bocsájtkozott és először 1000, másodsor 2000 frt.-ot ígért, de a professzor a 3000-ból nem engedett. Ezt is megígérte végül a kereskedő és kérte, hogy az első vonattal induljon el. Krakóban a vasútállomáson látta, hogy 40—50 főből álló zsidócsapat jajgatva sir. A professzor kíváncsiságból megkérdezte, hogy mi történt itt? Megmondták neki, hogy Rosenkranz Pinkász, a legnagyobb krakói jötevő meghalt.

A tanár hotelbe szállt, ahová több szegényebb sorsu elment, hogy orvosi segítséget kérjenek; néhánynak segített is. Másnap, midőn a tanár hazautazni szándékozott, a pénztár előtt valaki hátul meghuzta a kabátját. Vissza nézett. Kérdi az illetőtől:

— Mit akar?

— Csak tudtul akartam adni, hogy a Pinkász sokkal jobban van már.

A tanár csodálkozva mondta:

— Hiszen azt mondták nekem, hogy meghalt és ezért nem is mentem el hozzá.

— Dehogy is halt meg, — mondta a zsidó. — Ez csak kicsinált dolog volt. Ő ment fel a professzor urhoz a hotelbe, ahol a tanár ur száz forintért meggyógyította, mert nem tudta, hogy ő a gazdag Pinkász.

LEGFINOMABB

rumok és borok,
pezsgők és likőrök,
ugyszintén teák, teasütemények és

fűszerárúk

:: nagyban és kicsinyben ::

KISS LAJOSNÁL kaphatók.

PAPP GYULA géplakatos

MAKÓ, Hédeváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó minden-
nemű munkákat jutányosan és

jótállás mellett javít motoros kerék-
párokat, bicikliket és varrógépeket.

Tessék meggyőződést szerezni!

Elmélkedés.

— Ha a papa is ilyen nyilt lenne, nem pedig állig begombolkozott, bizonyára már régen elrebehgettem volna a boldogító „igent“.

Társalgás.

Kutya: Keservesen panasolja, hogy mily rosszul megy dolga, akármilyen hűségesen őrzi a házat, más elismerés nincs egy jó oldalba rugásnál és egy pár darab csontnál.

Ló: Nekem még rosszabb sorom van, mint a kutyának, egész nap talpon vagyok, húzok-vonok, ütnek-vernek, s este mikor bekötnek az istállóba, egy kevés búza-szalmát vetnek elébem.

Szamár: Az én életem akkor a legkönnyebb, hosszú idő óta be sem járok a képviselőházba, most meg néha napján bemegegyek és elordítom magam, ezért a munkámért mégis kijár naponta husz korona.

Éjféli társalgás.

Két fiatal magyar bandukol éjfélkor az Aradi-utcán. Az egyik észre veszi az örömtanya tüzet jelző lámpását.

— Hallja ke' sógor, úgy érzem magamat, mintha a lélek tótágast akarna állni bennem.

— Vögyék kend égy Kópét és a lelkit pakolja kend bele.

— Má mér, sógor!

— Azér, mondok, mert abba nem áll sömmi.

Előfizetési felhívás.

Ezzel a számmal a „Dongó“ megkezdte a második évfolyamát. Azzal a reménnyel kezdjük az új évfolyamot, hogy a közönség, amely már eddig is megbarátkozott a „Dongó“-val, a jövőben is hűségesen kitart mellettünk. Frázisok és ígéretek helyett csak ennyit: folytatjuk azt, amit megkezdünk; írásban és képből független, szókimondó, mindvégig elmés és vidám ujságot adunk a közönségnek.

A „Dongó“ pénteken este jelenik meg. Egy számnak ára 4 fillér.

Előfizetési árai vidékre postán küldve:

Egész évre 4 kor.
Félévre 2 „

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Makó, Dessewffy-tér 4. Telefonszám: 45.

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek
állandó raktára

eredeti gyári áron.

SOMMER JÁNOS

órák és ékszerész, MAKÓ.

Nyelvtani órán.

— Fiam, mondj egy mássalhangzót.

— Trombita.

— Miért?

— Mert csak akkor hangzik, ha más
szól bele. Fi—z.

Kész bádog- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádogos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vizvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádogos munkát elvállal jutányos áron.

Modern.

— Mondja nagysád, miért vált el a férjétől?

— Kérdezze inkább, miért mentem hozzá férjhez!

Sherlok Holmesek Makón.

Vagy: Jaj, azok a detektivek!

A törvény az törvény, mondja a törvénytisztelő magyar s annyira tudja a szabályt ez a mi népünk, hogy nem is nevetett, nem csudálkozott, mikor előbb egy, azután még egy detektiv került ide Makóra. Azt mondták, hogy ezzel fejlesztve van a makói rendőrség, minek céljából tekintélyes összegű segílyt is kaptak a kormánytól a városok, köztük Makó is. Ezt az összeget aztán nem volt szabad elpredálni, hanem inkább okosan fel kellett használni s így történt, hogy alkalmaztak detektiveket.

— No, hála a magyarok istenének, — mondotta a jó főkapitány és stilszerűség kedvéért kettős keresztet vetett magára, — most már bátran szembe nézhetünk minden ellenséggel és szobája ablakából átnézett a manzardtetős kis házra.

— Most már, ha betöröt kell fogni, — folytatta — nem küldenek szégyenszemre a nyakunkra fővárosi vagy határrendőrségi detektiveket, a csendőrök sem csipik el az orruk elől a mi saját gonosztevőinket, majd a mi Sherlock Holmesek megteszik a magukét.

— De kik legyenek a detektivek — tette hozzá merengve, miközben végig gondolt a rendőrségi tisztviselők gárdáján és megállapodott abban, hogy egyik sem arra termett. No de majd csak rám kell bízni, az én emberismeretem nem csal, majd kiválogatom én a magam embereit, — tette hozzá teljes önbizalommal.

És csakhamar hozzá is látott a válogatáshoz. Nehezen ment, mert sok volt a jelentkező s csak kevés, aki megnyerte volna a főur gusztusát, miután a főur olyan gentlemanokat keresett, akik szükség esetén a kaszinó tagjai is lehessenek.

Végre akadt egy megfelelő pályázó: Szentpály Géza kvietált katonatiszt. Ez már teszi, mondotta a főur és Szentpály Géza detektiv lett. Fialat legényke volt ő és heves, de hát olyanak is kell lenni egy Sherlock Holmesnek.

És Szentpály Géza rögtön meg is kezdte a működést, első sorban pedig a rendőrlegények oktatását. Ő tanította őket a büntető törvénykönyv paragrafusaira, a rendőri kötelességekre stb. Igaz, hogy ő sem értett a dolghoz, de előzőleg úgy, ahogy, mindig megtanulta a leckét s gondolta: untig elég egy

rendőrlegénynek annyit tudni, amennyit ő tud. Ezenkívül szabadóráiban nyomozott is. Bejárta a korcsmákat s ahol huszonegyes bankot talált, azt a törvény nevében szigorúan lefoglalta.

Igy működött ő felebbvalóinak teljes meglegedésére, miglen lényeges változás nem állott be a rendőrség kebelében. Alkalmaztak még egy detektivet. Ez a detektiv Nemeskéri Kiss Géza volt, akivel aztán igazán európai nivóra volt fejlesztve a makói rendőrség.

Még csak 20 és egynehány éves volt Kiss Géza, a nemeskéri, de már is egy fejlet magasabb volt minden más rendőrnél és minden képesség meg volt benne, hogy igazi detektiv-hérosz legyen, ami kitűnik abból a párbeszéből, amelyet alkalmaztatása előtt a főur folytatott vele.

— Aztán volt ön katona?

— Hogy voltam-e katona? Két évig szolgáltam a mexikói fölkelők seregében, tiszt lettem s kitartottam mindaddig, amíg a felkelők le nem fekédték. Szolgáltam az idegen légióban is, de onnan megszöktem, mert megtudtam, hogy a tisztek legtöbbször igen homályos a multja. Voltam boxer Kinában és cow-boy Braziliában. Beszélék minden nyelvet. Beszélék, ahogy ön akarja.

— Nagyon szép, nagyon derék!

— És hiszi-e főur, hogy én már hét embert öltem!?

— Hét embert?!

— Igen uram! Hét embert, a háboruban tudniillik!

— Brávó barátom, ön az én emberem! Ön mátol kezdve a makói rendőrség detektivje.

Igy lettek ők ketten. Kitűnően beváltak, s a makói rendőrség eddig még soha nem tapasztalt fejlődési fokot ért el — Celsius szerint.

Nagyszerűen dolgoztak, kitűnően kiegészítették egymást, a parányi kis Szentpály és a hosszú Kiss, aki akárhányszor zsebredugva hordta magával a kis Szentpályt, hogy aztán majd kéznél legyen.

Nagy sikerrel dolgoztak, mert az ő detektivségük alatt még csak gondolni sem mertek a gonosztevők semmi rosszra. Világért el nem követtek volna Makón ez idő alatt betörést, úgy hogy a két detektiv — mi telhetett tőlük — részeg embereket állítottak elő, és

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legujabb őszi és téli angol szöveteit.

Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítettek!

főleg azt vizsgálták, hogy hol piszkos a járda. Ezt azonban igazán szép eredménnyel csínlálták.

A legsikerültebb működést azonban a kaszirnők körül fejtették ki. Azokat annyira védtek a betörések ellen, hogy lehetetlen volt őket megközelíteni. Egyéb tekintetben is védtek őket, s ez alatt nem feledkeztek meg az ivásról. Csak francia pezsgőt ittak, mert hát egy detektiv nem ihat mást.

S míg ők a pezsgőt hajtogatták, gondosan ügyeltek arra, hogy ne iszákoskodjanak az emberek. A bor- és sörivás csak a nótázásig volt megengedve, amint valamelyik hagymás rágyújtott az első nótára, vitték be a rendőrségre, de igen tapintatosan, vigyázva arra, hogy meg ne üssék magukat.

Megirigyelték azonban a dicsőségüket az irigy aranyifjak és nyakra-főre följelentgették őket. Egy kis könnyű és súlyos testisértés, egy kis hivatalos hatalommal való visszaélés, s több ily jelentéktelen kis dolgokkal vádozták őket, úgy hogy a főúr a polgárok békéjének megóvása végett fölkerlte őket, hogy talán viselkedjenek egy kissé szelidebben.

— De azt már nem, — mondták egy értelműleg és lemondtak. És elmentek. De hogy mentek el? Az egyik, a hosszú: összevásárolt ékszer, s mi-egymást, azután meglépett. Egy kissé meglapta a társát is, a kicsit, s aztán — szolgálati fegyverét magánál felejtvé — elutazott. Ilyen feledékeny volt. A másik az nem vitt el egyebet, csak egy kis emléket — a kávésoktól.

Milyen kár értök. Milyen jó detektívek voltak, s milyen jó gonosztevők lehettek volna.

Hogy él a hal.

Egy makói ügyvéd mesélte el:

Van egy kliense, legalább félmillióra áll, mégis egyre újabb üzleteken törí a fejét. Apró, pár száz koronás vállalatokba bocsátkozik, az egyik görbébb a másiknál.

Legutóbb is, hogy majd megütötte a bokáját, szaladt az ügyvédhez. Az meghallgatta az előadását, aztán fölsóhajtott:

— Kedves öregem, nagyon piszkos kis üzlet ez! Kell magának az ilyen rongyos száz forint?

A milliomos végighallgatta ravaszul pislogva a szemrehányásokat.

— Kedves doktor ur, magának csak bevallom, hogy nem tehetek róla. Tudja-e, hogy él a hal? Fölötte víz, alatta víz, jobbról-balról víz. Mégis, amikor esik az eső, mit csinál a hal? Fölszáll a víz színére, kitátja száját és . . . vizet iszik.

A „Dongó“ előfizetési ára vidékre postán küldve egész évre 4 korona.

A legújabb és legjobb
magyar gyártmányu tükör-acél ekék,
amelyek felülmulják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók,** új és használt **vetőgépek, szecs kavágók, répavágók, morzsolók,** valamint az összes gazdasági **gépújdonosságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárában. I., Dessoeffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

WEISZ JENŐ

„OTTHON” KÁVÉHÁZA
AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

Mindennemü

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!

Minden este kitünő cigányzene!

KRAJCSOVICS ANTAL

ÚRI- ÉS EGYENRUHA SZABÓ.

Makó Főtér Schwartz fényképész udvar.

Készít legelegánsabb öltönyöket és télikabátokat, ugyszintén

e g y e n r u h á k a t.

Raktáron a legújabb angol, hazai és skót szövetek. **Pontos, szolid kiszolgálás.**

Első makói

kenyérgyár és fehérsütőde

ajánlja orvosi tekintélyek által elősmert, nagy táperővel bíró

gyógykétzersültjét

mely csecsemőgyermek póttáplálkozására különösen beválló.

Naponta friss rozskenyér és házikenyér kapható!

TUTYI.

A jó kis karácsony is elmúlt, a jó kis újév is elkövetkezett. Könnyű az esztendőknék, egy évig tart a koruk, aztán vége a dicsőségnek, mint megrokkant, „komisz” alakok tűnnek, akár-csak sok jó kis embör.

Csak az a baj, hogy a jó kis embörök kora tovább tart, oszt később ébrednek tudatára, hogy ők is csak jó kis embörök. Rendszerint nem ők, hanem mások ébrednek a tudatára, oszt emmá baj.

Nagyon fölháborodott a Lázár, vagyis a Skorpió, hogy családi ügyekbe avatkozott a *Makói Ujság*. Oszt hol mint „családapa”, hol pedig mint családtag iparkodott mőresre tanítani a szerkesztőt. Hát igaza is van a Skorpiónak, — a saját neve alatt ugy sem nyilatkozhatik, mert mennél komolyabban beszél, annál inkább vicces az, amit ő mond.

Hanem ammá mégse szép, hogy a familiát ug-ratja be, hogy az ő epéjét kiönthesse. Mert hát hiába, aki rossz apának, az mán mégsem bizonyos, hogy jó ujságírónak, oszt aki a családapai erkölcsöket csak olyan zsidósan értelmezi, annak nem muszáj ujságíró erkölcsöket prédikálni.

Szerencse, hogy a M. U. szerkesztője tud distingválni és a családapai keservek közt is észreveszi a skorpiólabakat. Ezért nem vitázik sem a családapával, sem a családtaggal, gondolva, hogy elég annak a maga baja. No meg aztán nem is virtus, hogy szegény családapákkal szemben bizonyítsa be az igazát.

A jó kis társadalmi egylet ugy járt, mint a hagymaszövetkezet. Nem csoda, mert egy bába működött a születésén, de nagyon lecsuszott. Eddig előkelően egy bank mellett tanyáztak, most meg már a depóban vannak. Hát ilyen lesz az egyesület, ha a társalom kicsuszik belőle.

A jó kis Bóna kapitánynak ugyancsak megadták a magáét. Ugy kell neki, tudhatta volna, hogy az okosabb enged, hát miért engedetlenkedett?

A jó kis doktor otthagya az igaz hitöt. Nem azért, mert nem tetszött volna neki az ősei hite, hanem mert drágállotta egy kicsit. Most aztán pálázatot hirdet oicsó hitvallásra. A legolcsóbb ajánlattevő bizatik meg a szállítással.

Pártoljuk a hazai ipart!

Bemegy a székely paraszt egy boltba és holmi bevásárlások után egy koszoru fűgét kér. Mialatt kiszolgálják, odaszól a kereskedőhöz:

— De magyar gyártmányt adjon az ur!

Igenis kéröm, református.

Még Cseresnyés János rendörkapitánysága alatt történt ez a kis eset, amikor a városi szolgák alkalmazásánál az is figyelembe vétődött, hogy a szolgálai állásra pályázó melyik hitfelekezethez tartozik.

Egy makói magyar nagyon szeretett volna városi tűzoltó lenni s hogy e célját elérje, protektort keresett.

A protektora Cseresnyés egyik kebelbeli barátja lett, aki lelkére kötötte a tűzoltójelöltnek, hogy mielőbb jelentkezék Cseresnyésnél s annak legelőször is azt adja tudtára, hogy református vallású.

A tűzoltójelölt a megbeszélés után már másnap el is ment Cseresnyéshez, haptákba vágta magát a félelmes rendőrfőnök előtt s roppant nagy drukk közt, akadozva elmondta, hogy mi járatban van.

Cseresnyés ránéz a szorongó magyarra s azt kérdi, hogy mi a foglalkozása?

A mi magyarunk, aki már se hallott, se látott s csak folyton arra gondolt, hogy a kapitányt a vallása felől tájékoztassa, megkönynyebbülten vágta ki: *igenis kéröm református*.

Marha, szólt morogva a kapitány s intett a magyarnak, hogy elmehet.

Másnap ki lett nevezve a mi magyarunk tűzoltónak és ma is az.

KEMÉNY BÉLA

KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza
KITÜNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Estéknként fölváltva

Purcsi Károly és Kolompár Béla
zenekara hangversenyez.

Minden vasárnap este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tükörcél ekék

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vessző-utanzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drili sorvető, Imperator műtrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szereshetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.